

такова вино, което не прилича на вино, а на червени сжлзи, на искри, на огънь . . .

— Да ма простишъ, Хаджи ! старите вина сж сто пжти по-добри отъ новите. Старо вино, старъ тютюнъ и старъ приятель сж сѣкога по-добри отъ новите. Пий си старо винце и не бой са ! казва дѣдо Либенъ и смѣе са.

— А азъ мисла сжвсѣмъ друго-яче. Азъ въ много кжщи сжмъ опитвалъ старите вина ; но се ми са чини, че сичките тие стари вина мѣришатъ на ургутъ. Ала азъ никакъ не ща да са премирамъ съ тебе и да ти доказвамъ, че и твоеето старо вино е такова, защото азъ твърде добре зная, че вие отбирате отъ вино и претакате го когато трѣба ; а освѣнъ това вашето лозе е старо лозе. Азъ мога сѣкога, байо Либене, да ти кажа, че като вашето лозе нѣма въ цѣла Уруменлия ; твоеето лозе е по-